

КОНВЕНЦІЯ

між Україною і Канадою про уникнення подвійного оподаткування та попередження ухилень від сплати податків стосовно доходів і майна

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 04.03.96 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 12.07.96 р.*

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 22.08.96 р.

Уряд України і Уряд Канади,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження ухилень від сплати податків стосовно доходів і майна, домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція поширюється на податки на доходи і майно, що стягуються від імені кожної Договірної Держави, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на дохід і на майно вважаються всі податки, що стягуються із загальної суми доходу та загальної вартості майна або з елементів доходу або майна, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна, а також податки, що стягуються з прибутків від приросту майна.

3. Існуючими податками, на які поширюється Конвенція, зокрема, є:

(а) в Україні:

(i) податок на прибуток підприємств; і

(ii) прибутковий податок з громадян

(надалі "український податок");

(б) у Канаді:

податки, що стягуються Урядом Канади за Законом про прибутковий податок

(надалі "канадський податок").

4. Ця Конвенція поширюється також на будь-які подібні по суті податки і податки на майно, які будуть стягуватись після дати підписання Конвенції в доповнення або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повідомлять один одного про будь-які істотні зміни в їх законодавствах щодо оподаткування.

СТАТТЯ 3

Загальні визначення

1. У цій Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

(a) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку іншу територію за межами територіальних морей України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна і надр та їх природних ресурсів;

(b) термін "Канада" при використанні в географічному значенні означає територію Канади, включаючи:

(i) будь-яку територію за межами територіальних морей Канади, яка відповідно до міжнародного права і законодавства Канади, є територією, в межах якої Канада може здійснювати права щодо морського дна і надр та їх природних ресурсів;

(ii) моря і повітряний простір над всіма видами території, що згадуються в підпункті (i), стосовно будь-якої діяльності, що здійснюється у зв'язку з розвідкою або видобутком природних ресурсів, згаданих вище;

(c) термін " Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Канаду;

(d) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб; у випадку Канади термін також включає помістя (майно особи, яка померла), траст і товариство;

(e) термін "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

(f) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

(g) термін "компетентний орган" означає:

(i) стосовно України - Міністерство фінансів або його повноважного представника;

(ii) стосовно Канади - Міністра Національного Департаменту Державних зборів або його повноважного представника;

(h) термін "національна особа" означає:

(i) будь-яку фізичну особу, що має громадянство Договірної Держави;

(ii) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержали такий статус на підставі чинного законодавства Договірної Держави;

(i) термін "міжнародне перевезення" означає будь-які поїздки морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, з метою перевезення пасажирів або майна, за винятком тих випадків, коли головною метою поїздки є перевезення пасажирів або майна між пунктами в другій Договірній Державі.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою у будь-який час будь-який термін, не визначений у ній, буде мати те значення, яке він має у цей час за законодавством цієї Держави стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція, якщо з контексту не випливає інше.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. В цілях цієї Конвенції термін "резидент однієї Договірної Держави" означає:

(а) будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі постійного місця проживання, постійного місця перебування, місцезнаходження керівного органу, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію; але цей термін не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки на підставі одержання доходів з джерел у цій Державі;

(б) Уряд цієї Держави або її політико-адміністративний підрозділ, або місцевий орган влади, або будь-який орган, або посередницьку організацію будь-якого такого Уряду, підрозділу або органу влади.

2. Якщо відповідно до положень пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

(а) вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де вона має у своєму розпорядженні постійне житло. Якщо вона має у своєму розпорядженні постійне житло в обох Державах, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, в якій вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

(б) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла у своєму розпорядженні в жодній з Держав, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де вона звичайно проживає;

(с) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, громадянином якої вона є;

(д) якщо вона є громадянином обох Держав або якщо вона не є громадянином жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують питання за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 компанія є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

(а) вона вважається резидентом тільки тієї Держави, національною особою якої вона є;

(б) якщо вона не є національною особою ні однієї, ні другої Держави, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, в якій міститься її фактичний керівний орган.

4. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою або компанією, є резидентом обох Договірних Держав, компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою намагаються вирішити це питання і визначають спосіб застосування Конвенції до такої особи. При відсутності такої згоди така особа не буде вважатися резидентом жодної з Договірних Держав з метою користування перевагами цієї Конвенції.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво" зокрема включає:

(a) місце управління;

(b) відділення;

(c) контору;

(d) фабрику;

(e) майстерню;

(f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце, що стосується розвідки або видобутку природних ресурсів; і

h) склад або іншу споруду, що використовується як місце продажу товарів.

3. Будівельний майданчик або монтажний, або складальний об'єкт вважаються постійним представництвом лише в тому разі, якщо вони існують більше дванадцяти місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не включає:

(a) використання споруд виключно з метою зберігання або демонстрації, або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

(b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, показу або доставки;

(c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

(d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

(e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності підготовчого чи допоміжного характеру;

(f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від (a) до (e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незалежно від положень пунктів 1 і 2 цієї статті, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6, діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства або утримує в цій Державі запаси товарів або виробів, що належать підприємству, з яких здійснюється регулярний продаж цих товарів або виробів від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що дає постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для

підприємства, за винятком, коли діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не перетворює це постійне місце діяльності у постійне представництво відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише тому, що воно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, генерального комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної комерційної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Державі (через постійне представництво або іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи дохід від сільського або лісового господарства), розташованого в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Для цілей цієї Конвенції термін "нерухоме майно" матиме те значення, яке він має у податковому законодавстві Договірної Держави, в якій міститься майно, що розглядається. Цей вираз у будь-якому випадку включатиме майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, які використовуються в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів; морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 будуть застосовуватись до доходів, що одержуються від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна та доходів від відчужування такого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 будуть застосовуватись також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від комерційної діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише в цій Договірній Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює або здійснювало підприємницьку діяльність як вказано вище, прибуток підприємства оподатковується в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим і самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло цілком незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є, і від усіх інших осіб.

3. При визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, незалежно від того, чи понесені ці витрати у Державі, де розташоване постійне представництво, чи за його межами. Однак таке вирахування не дозволяється щодо будь-яких сум, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом головному офісу підприємства або його іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану підприємством постійному представництву.

4. У міру того, як визначення в Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що відноситься до постійного представництва на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Морський і повітряний транспорт

1. Прибутки, одержані підприємством Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, будуть оподатковуватись лише в цій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1 і статті 7, прибуток, який одержується підприємством Договірної Держави від поїздки морським або повітряним транспортом, якщо основною метою поїздки є перевезення пасажирів або майна між пунктами в іншій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

3. Положення пунктів 1 і 2 поширюються також на прибуток, що згадується в цих пунктах, який одержує підприємство Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві або в міжнародній організації по експлуатації транспортних засобів, але тільки на частину прибутку, яка відноситься до учасника, пропорційно його участі у спільному підприємстві.

4. У цій статті,

(а) термін "прибуток" включає:

(i) загальну суму приходів і доходів, що одержуються безпосередньо від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, та

(ii) проценти на суми, що виникають безпосередньо від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, за умови, що такі проценти є випадковими по відношенню до експлуатації;

(b) вираз "експлуатація морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях" підприємством включає:

(i) фрахт або оренду морських або повітряних суден, і

(ii) оренду, використання або утримання контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), цим підприємством при умові, що такий фрахт, оренда, використання або утримання є випадковими по відношенню до експлуатації цим підприємством морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. У випадку, коли:

(a) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

(b) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави, і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних і фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який дохід, який був би нарахований одному з підприємств, якби не існувало цих умов, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до доходу цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У разі, коли одна Договірна Держава включає в доходи підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - доходи, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і доходи, таким чином включені, є доходами, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна, якщо вона погоджується з таким включенням, зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих доходів. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

3. Договірна Держава не змінює дохід підприємства за умов, згаданих у пункті 1, після закінчення обмежень часу, які передбачені в її національному законодавстві, і в будь-якому випадку по закінченні 5 років після завершення року, протягом якого дохід, який належав би такій зміні, якби не існували умови, згадані у пункті 1, був би нарахований цьому підприємству.

4. Положення пунктів 2 і 3 не застосовуються у випадках шахрайства, навмисного невиконання зобов'язань або недбалості.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак, такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо резидент другої Договірної Держави є фактичним власником дивідендів, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

(а) 5 процентів загальної суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія, яка контролює прямо або посередньо у випадку Канади принаймні 20 процентів капіталу з правом голосу компанії, яка сплачує дивіденди, а у випадку України принаймні 20 процентів статутного фонду компанії, яка сплачує дивіденди;

(b) 15 процентів загальної суми дивідендів у разі дивідендів, що сплачуються інвестиційною корпорацією, якою володіє нерезидент, але яка є резидентом Канади, і в усіх інших випадках.

Положення цього пункту не впливають на оподаткування компанії стосовно прибутку, з якого сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутку, також як доход, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пункту 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. У разі, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доход з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків з дивідендів, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо сплачені дивіденди або нерозподілений прибуток складаються повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій Державі.

6. Ніщо в цій Конвенції не буде мати тлумачення як перешкода стягненню Договірною Державою податку на прибуток компанії, що відноситься до постійного представництва у цій Державі, у доповнення до податку, який стягувався б з прибутку компанії, яка є національною особою цієї Держави, при умові, що будь-який додатковий податок, який стягується таким чином, не повинен перевищувати 5 процентів від суми такого прибутку.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 процентів від загальної суми процентів.

3. Незважаючи на положення пункту 2:

(а) проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються стосовно заборгованості Уряду цієї Держави або його політико-адміністративному підрозділу, або місцевому органу влади при умові, що фактичним власником процентів є резидент другої Договірної Держави, будуть оподатковуватись тільки в цій другій Державі;

(b) проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, оподатковуються тільки в цій другій Державі, якщо вони сплачуються відносно позики, що здійснюється, гарантується або страхується, або кредита, що продовжується, гарантується або страхується організацією, яка повністю належить і контролюється Урядом цієї другої Держави, при умові, що ця позика або кредит є такими стосовно імпорту або експорту;

(с) проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, які були призначені і використовуються виключно для надання або забезпечення грошових допомог по одній або більше пенсіях, відставках або інших планах допомог для службовців, не оподатковуються в першій згаданій Державі при умові, що:

(і) резидент є фактичним власником процентів і в цілому звільняється від оподаткування в іншій Державі; і

(ii) проценти не одержують від здійснення торгівлі або комерційної діяльності, або від залежної особи.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення, зокрема доход від урядових цінних паперів і облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій або боргових зобов'язань, також як і доход, що підлягає такому ж оподаткуванню як доход від грошових сум, позичених за законодавством Держави, в якій виникає цей доход. Однак, термін "проценти" не включає доход, що розглядається у статті 8 або статті 10.

5. Положення пункту 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною базою, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, в залежності від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачених процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У якому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

8. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі боргового зобов'язання, стосовно якого сплачуються проценти, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак ці роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо резидент другої Договірної Держави є фактичним власником цих роялті, то податок, що визначається таким чином, не може перевищувати 10 процентів загальної суми роялті.

3. Незважаючи на положення параграфу 2, роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, який є фактичним власником роялті, оподатковуються тільки у цій другій Державі, якщо це роялті за використання або право на використання комп'ютерного забезпечення.

4. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права використання авторських прав на будь-які твори літератури, мистецтва або науки, на будь-який патент, торгову марку, дизайн або модель, схему, таємну формулу або процес, або за використання, або за надання права використання промислового, комерційного або наукового обладнання або за інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду, і включає платежі будь-якого виду відносно художніх фільмів та кіно або відеопродукцію або інші засоби відтворення для використання на телебаченні або для радіомовлення.

5. Положення пунктів 2 і 3 не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, що є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або 14 залежно від обставин.

6. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплачувати роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником роялті або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним бенефіціаром за відсутністю таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахованням інших положень цієї Конвенції.

8. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі права, стосовно якого сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, яке перебуває у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Доходи від відчужування рухомого майна, що складає частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або від рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності із цілим підприємством) бо такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчужування морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Державі.

4. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчужування:

(а) акцій (інших ніж ті акції, що котируються на визнаній фондовій біржі другої Договірної Держави), які складають частину істотної долі статутного капіталу компанії, яка є резидентом цієї другої Держави, вартість акцій якої одержується переважно від нерухомого майна, яке розташоване у цій другій Державі; або

(б) істотної долі у партнерстві, трасті або помісті, установленій за законодавством другої Договірної Держави, вартість якої одержується переважно з нерухомого майна, розташованого в другій Державі, можуть бути оподатковані в цій другій Державі. Для цілей цього пункту вираз "нерухоме майно" включає акції компанії, що згадані у підпункті (а) або долі в товаристві, трасті або помісті, що згадані у підпункті (б), але не включає будь-яке майно інше, ніж те, що віддане в оренду, на основі якого здійснюється комерційна діяльність компанії, товариства, трасту або помістя.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йде мова у пунктах 1, 2, 3 і 4, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно і при умові, що ці доходи підлягають оподаткуванню в цій Державі.

6. Положення пункту 5 не впливають на право Договірної Держави щодо стягнення згідно з її законодавством податку на доходи від відчужування будь-якого майна, що одержується фізичною особою, яка є резидентом другої Договірної Держави і яка була резидентом першої згаданої Держави в будь-який час протягом п'яти років, що безпосередньо передують відчужуванню майна.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується особою, яка є резидентом однієї Договірної Держави, щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Договірній Державі, за винятком випадку, коли вона володіє регулярно доступною базою в другій Договірній Державі з метою проведення своєї діяльності. Якщо у неї є така постійна база, доход може оподатковуватись у другій Державі, але тільки стосовно доходу, що відноситься до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 ставка, заробітна плата та інші винагороди, що одержуються резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, одержана в зв'язку з цим винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, яка здійснюється в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

(а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого дванадцятимісячного періоду, що починається або закінчується у даному календарному році; і

(б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і

(с) витрати по сплаті винагород не виникають у постійному представництві або постійній базі, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті винагорода, що одержується у зв'язку з роботою за наймом, яка здійснюється на борту морського або повітряного судна, що експлуатується в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави оподатковується тільки в цій Державі, якщо тільки винагорода не одержується резидентом другої Договірної Держави.

СТАТТЯ 16

Гонорари директорів

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів або аналогічного органу компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтв, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або у якості спортсмена від його особистої діяльності, що здійснюється в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, що здійснюється працівником мистецтв або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтв чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може незалежно від положень статей 7, 14 і 15 оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв чи спортсмена.

3. Положення пункту 2 не застосовуються, якщо з'ясовано, що ні працівник мистецтв або спортсмен, ні особи, що пов'язані з ним, не беруть участі прямо або посередньо у прибутках особи, згаданої у цьому пункті.

4. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, доход, що одержується працівниками мистецтв або спортсменами, які є резидентами Договірної Держави, від діяльності, що здійснюється в другій Договірній Державі у межах культурних обмінів, влаштованих згідно з культурними угодами, що укладені між Договірними Державами, або, якщо їх діяльність фінансується головним чином із суспільних фондів будь-якої Договірної Держави, звільняються від оподаткування у цій другій Державі.

СТАТТЯ 18

Пенсії та аннуїтети

1. Пенсії, включаючи соціальні виплати, та аннуїтети, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, оподатковуються тільки в Державі, в якій вони виникають.

2. Термін "аннуїтет" означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично в установлений час під час її життя або протягом визначеного або встановленого періоду часу за зобов'язанням, зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. (а) Ставка, заробітна плата і аналогічні виплати, інші ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади будь-якої фізичній особі за службу, що здійснюється для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковуються тільки в цій Державі при умові, що вони підлягають оподаткуванню в цій Державі.

(б) Однак, така ставка, зарплата і аналогічні виплати оподатковуються тільки в другій Договірній Державі, якщо послуги надаються в цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(і) є громадянином цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. Положення пункту 1 будуть застосовуватись до винагород стосовно служби, що здійснюється у зв'язку із здійсненням комерційної діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Студенти

Платежі, одержувані студентом, стажувальником або практикантом, який є або був безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави і перебуває у першій Договірній Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання і одержання освіти, не оподатковуються в цій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

СТАТТЯ 21

Інші доходи

1. Виходячи з положень пункту 2, види доходів резидента Договірної Держави незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Конвенції, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

2. Однак, якщо такий доход одержує резидент Договірної Держави з джерел, які знаходяться в другій Договірній Державі, такий доход може також оподатковуватись у Державі, в якій він виникає, і згідно з законодавством цієї Держави. Якщо такий доход є доходом від помістя або трасту, іншого, ніж траст, з якого стягувались утримання, тоді податок, що стягується таким чином, при умові, що доход оподатковується в Договірній Державі, в якій фактичний власник є резидентом, не повинен перевищувати 15 процентів загальної суми доходу.

СТАТТЯ 22

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, що є власністю резидента однієї Договірної Держави і розташоване в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступно резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Майно, представлене морськими та повітряними судами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських та повітряних суден, оподатковується тільки в ній Державі.

4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки в цій Державі.

СТАТТЯ 23

Усунення подвійного оподаткування

1. В Україні подвійне оподаткування усувається таким чином:

(а) з урахуванням положень законодавства України, що стосуються звільнення податку, сплаченого на території за межами України, (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту) на канадський податок, що сплачується за законодавством Канади та відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходу або майна з джерел у Канаді, буде робитися знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного стосовно того ж прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється український податок;

(б) вирахування у будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу або майна, як було підраховано до надання вирахування, яка стосується доходу або майна, що можуть оподатковуватись у Канаді в залежності від обставин.

2. У Канаді подвійне оподаткування усувається таким чином:

(а) з урахуванням існуючих положень законодавства Канади, які стосуються вирахувань з податку, що сплачується в Канаді, податку, що сплачується на території і за межами Канади, і відповідно до

будь-яких майбутніх змін цих положень, які не впливають на його загальні принципи, і доки більш великі вирахування або скидки передбачаються законодавством Канади, податок, що сплачується в Україні на прибуток, доход або приріст вартості майна, що виникає в Україні, підлягає вирахуванню з будь-якого канадського податку, який сплачується стосовно такого прибутку, доходу або приросту вартості майна;

(b) з урахуванням існуючих положень законодавства Канади, що стосуються оподаткування доходу з іноземних філіалів, і відповідно до будь-яких наступних змін цих положень, які не впливають на його загальні принципи, для цілей підрахування канадського податку з компанії, яка є резидентом Канади, дозволяються вирахування при підрахуванні її доходу, що підлягає оподаткуванню, будь-яких дивідендів, які одержуються нею зі звільненого залишку іноземного філіалу, який є резидентом України.

3. Для цілей цієї статті прибуток, доход або приріст вартості майна резидента Договірної Держави, які оподатковуються в другій Договірній Державі у відповідності з цією Конвенцією, вважаються такими, що виникають із джерел у цій другій Державі.

4. Якщо відповідно до будь-якого положення Конвенції, одержуваний доход або капітал резидента Договірної Держави звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми оподаткування на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений доход або майно.

СТАТТЯ 24

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується, незалежно від положення статті 1, до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї Держави за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке резидент Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність.

4. Ніщо в цій статті не буде мати тлумачення, як зобов'язання будь-якої з Договірних Держав надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні звільнення, пільги і вирахування для податкових цілей на підставі їх громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

5. Положення цієї статті будуть застосовуватись до податків, на які поширюється ця Конвенція.

СТАТТЯ 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування не відповідно до положень цієї Конвенції, вона може, незважаючи на засоби захисту, передбачені національним законодавством цих Держав, подати письмову заяву з обґрунтуванням мотивів вимоги провести ревізію такого оподаткування до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Щоб бути прийнятою, заява повинна бути подана протягом двох років з моменту першого повідомлення про дію, яка призводить до оподаткування, що не відповідає положенням Конвенції.

2. Компетентний орган, згаданий у пункті 1 прагнучим, якщо він вважатиме заяву обґрунтованою і якщо він сам не зможе прийти до задовільного рішення, вирішити питання за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Конвенції.

3. Договірна Держава після закінчення обмеження часу, що передбачене її національним законодавством, і в будь-якому випадку по закінченні п'яти років з моменту закінчення періоду оподаткування, на протязі якого цей дохід збільшився, не збільшує податкову базу резидента однієї або другої Договірної Держави шляхом включення до неї видів доходу, які також підлягали оподаткуванню у другій Договірній Державі. Цей пункт не застосовується у випадку шахрайства, навмисного невиконання зобов'язань або недбалості.

4. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції.

5. Компетентні органи Договірних Держав можуть консультуватися один з одним щодо уникнення подвійного оподаткування у випадках, які не передбачені у цій Конвенції, і можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою застосування Конвенції

СТАТТЯ 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, що стосується виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств (включаючи положення для запобігання шахрайству або податковим ухиленням) Держав стосовно податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, в якій оподаткування не протирічить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтею 1. Будь-яка інформація, отримана Договірною Державою, буде вважатися конфіденційною таким же чином як і інформація, що одержана у межах національного законодавства цієї Держави, і буде розкрита тільки особам або органам (включаючи суди і адміністративні органи), які займаються оцінкою або стягненням, примусовим стягненням або розглядом апеляцій стосовно податків. Такі особи чи органи будуть використовувати інформацію лише для таких цілей. Вони можуть розкривати інформацію в ході відкритого судового засідання або при прийнятті юридичних рішень.

2. У жодному випадку положення пункту 1 не будуть тлумачитись як такі, що зобов'язують Договірну Державу:

(а) здійснювати адміністративні заходи, що протирічать законодавству або адміністративній практиці однієї або другої Договірної Держави;

(б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході адміністративної практики однієї або другої Договірної Держави;

(с) надавати інформацію, яка розкриває будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б установленій практиці (суспільному порядку).

3. Якщо інформація запитується Договірною Державою згідно з цією статтею, друга Договірна Держава буде прагнути одержати інформацію, до якої запит відноситься таким же чином, як якщо б торкались його власного оподаткування, незважаючи на той факт, що інша Держава не має потреби у цей час у такій інформації. Якщо компетентні органи Договірної Держави пред'являють особливі запити, то компетентні органи другої Договірної Держави будуть прагнути надати інформацію в межах дії цієї статті в потрібній формі, таку як свідчення свідків і копії оригіналів документів, що не видавалися (включаючи книги, статті, заяви, записи, доповіді або документи) тією ж мірою, в якій такі свідчення і документи можуть бути одержані згідно з законодавством і адміністративною практикою цієї другої Держави щодо її власних податків.

СТАТТЯ 27

Члени дипломатичних місій і консульських постів

1. Ніщо у цій Конвенції не буде впливати на податкові привілеї членів дипломатичних представництв або консульських постів, наданих за загальними нормами міжнародного права або відповідно до положень спеціальних угод.

2. Незважаючи на статтю 4, фізична особа, яка є членом дипломатичної місії, консульського представництва або постійної місії Договірної Держави, яка знаходиться у другій Договірній Державі або в третій Державі, вважається, виходячи з цілей цієї Конвенції, резидентом відправляючої Держави, якщо в цій відправляючій Державі він несе ту ж відповідальність відносно податку на його загальний доход, як і резиденти цієї відправляючої Держави.

3. Конвенція не застосовується до міжнародних організацій, органів або їх службовців і до осіб, які є членами дипломатичної місії, консульського представництва або постійної місії третьої Держави, або групи Держав, що знаходяться у Договірній Державі й які не несуть в обох Договірних Державах таку ж саму відповідальність відносно податку на їх загальний доход, як і їх резиденти.

СТАТТЯ 28

Різнібічні правила

1. Положення цієї Конвенції не повинні мати тлумачення як такі, що обмежують якимсь чином будь-яке звільнення, скидку, кредит або інші вирахування, що надаються:

(а) законодавством Договірної Держави при визначенні податку, що стягується цією Державою; або

(б) будь-якою іншою угодою, прийнятою Договірною Державою.

2. Ніщо у Конвенції не повинно мати тлумачення як таке, що утримує Канаду від стягнення податку на суми, які включено до доходу резидента Канади відносно товариства, трасту або контрольованого іноземного філіалу, в якому він має долю.

3. Для цілей пункту 3 статті XXII General Agreement on Trade in Services (GATS), Договірні Держави дійшли згоди, що незважаючи на цей пункт, будь-яка незгода, як то, чи підпадає захід стосовно податку, до якого застосовується будь-яке положення цієї Конвенції, у рамки цієї Конвенції, може бути представлений на розгляд Раді GATS, як забезпечено цим пунктом, тільки зі згоди обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 29

Набуття чинності

1. Кожна з Договірних Держав повідомить одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури набуття чинності цією Конвенцією. Конвенція набуває чинності у день одержання останнього такого повідомлення, і її положення будуть застосовуватись:

(а) в Україні:

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятий або після шістдесяти днів, наступних за днем вступу Конвенції у чинність;

(ii) стосовно податку на прибуток підприємств для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком вступу Конвенції у чинність; і

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятий або після шістдесяти днів, наступних за днем вступу Конвенції у чинність;

(b) у Канаді:

(i) стосовно податку, що утримується з джерела сум, що сплачуються або надаються у кредит нерезидентам на шістдесятий або після шістдесяти днів, наступних за днем вступу Конвенції у чинність; і

(ii) стосовно інших Канадських податків для року оподаткування, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком вступу Конвенції у чинність.

2. З моменту, коли ця Конвенція набуває чинності, Угода між Урядом Канади і Урядом СРСР про уникнення подвійного оподаткування доходу, підписана у Москві 13 червня 1985 року, припиняє свою дію у стосунках між Канадою і Україною. Однак, положення Угоди 1985 року, які відповідають положенням цієї Конвенції, продовжують діяти до тих пір, поки положення цієї Конвенції не набудуть чинності згідно з положеннями пункту 1.

СТАТТЯ 30

Припинення дії

Ця Конвенція є чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна з Договірних Держав може припинити дію Конвенції шляхом передачі через дипломатичні канали повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років з дня, коли Конвенція набула чинності. У такому випадку Конвенція припиняє свою дію:

(а) в Україні:

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятий або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

(ii) стосовно податку на прибуток підприємств для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення; і

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

(b) в Канаді:

(i) стосовно податку, що утримується з джерела сум, що сплачуються або надаються у кредит нерезидентам з або після першого січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення; і

(ii) стосовно інших канадських податків для року оподаткування, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення.

У засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в двох примірниках 4 березня 1996 року, українською, англійською та французькою мовами, всі тексти є рівно аутентичними.

* Ратифіковано Законом України від 12 липня 1996 року № 339/96-ВР.

За Україну

(підпис)

За Канаду

(підпис)